

Jordi Coca s'endú el Sant Joan amb un tribut a Christa Leem

- L'autor guanya el tercer premi de novel·la més ben dotat en llengua catalana
- El llibre homenatja l'artista de varietats morta el 2004 als 51 anys

ELENA HEVIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 13.06.09

Parafraçant l'anunci, si ets capaç de recordar Christa Leem és que ja tens una edat. Jordi Coca (Barcelona, 1947), home de teatre i novel·lista tardà, admet totes dues coses. I és que va ser un dels impulsors de la malaguanyada musa de la Barcelona canalla dels 70 --res a veure amb la Barcelona divina de Bocaccio-- i la seva figura ha inspirat la novel·la *La nit de les papallones* (que publicarà Edicions 62), amb la qual ha obtingut el premi Sant Joan Caixa Sabadell, que, gràcies als seus 60.000 euros, és el tercer més ben dotat de les lletres catalanes.

I que ningú confongui aquesta novel·la amb una biografia a l'ús, perquè la *stripper* de la novel·la no es diu Christa sinó Carla, però és fàcil reconèixer-hi el particular erotisme que va seduir molts intel·lectuals de l'època, entre ells el que va ser el seu mentor, Joan Brossa. Tan sols amb una camisa d'home i una mica de purpurina al cos, Leem va transformar el barroquisme amb plomes de les vedets en pura creació artística. Però com la papallona del títol, el seu va ser «un art efímer», tal com el defineix Coca. I una prova d'això és la seva desaparició. L'artista va morir el 2004 als 51 anys, amb la salut malmesa per una vida desordenada i oblidada de tots, fins i tot pels que l'havien dut al cim. Joan Estrada, agitador cultural i amic íntim de Leem, que ha subministrat material a

Coca i, de passada, s'ha convertit en personatge, aquesta vegada sí, amb el seu propi nom, recorda aquell final: «La vam enterrar 10 persones, i gairebé tots eren del Paral·lel». Un altre dels testimonis essencials per a l'elaboració del llibre han estat els records de Carmen Wernoff, mare de Leem, que va beneir Coca dient-li: «Pots fer el que vulguis amb tot això que t'explico».

«Aquesta és una obra que ha acabat sent més meva del que em pensava –se sorprèn l'escriptor retrospectivament– perquè en el fons tracta de la persecució d'uns ideals que no es van materialitzar, atrapats pel pes del dia a dia».

Coca ja havia fet una aproximació a la figura de la mítica *stripper* fa una dècada en un conte de l'antologia *Barcelona, un dia* que va preparar Rosa Regàs. *La nit de les papallones*, amb un altre punt de vista, té una arrencada a l'estil *Ciudadà Kane*. Un periodista a les acaballes del franquisme, especialitzat en la nit barcelonina, s'assabenta de la fosca mort de l'artista i això l'anima a reconstruir la seva agitada vida.

MODERNITAT / A l'hora de definir l'eteri art de Leem, Coca recorda una frase de Julio Cortázar a *El perseguidor*, el memorable conte en què recreava la figura del *jazzman* Charlie Parker. «Allà deia 'això ho estic tocant demà', doncs bé ella ben bé podria dir per la seva banda: 'això ho estic ballant demà'». «No hi ha ningú més modern que ella», diu l'apassionat Estrada recordant una de les seves últimes actuacions: amb un vestit masculí i un joc de cartes: «Era del segle XXII».